

רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

ש ... (צו) ספר בימי אלול שחלם לו שהיה רוצה לבנס בבית לשמע קול שופר, ועבר לפני בית אחד ושמע ששם מזמרים ומכין כף אל כף ומקדין מאד ושמחין בקפיצות ורקודין גדולים בדרך השמחים השוחקים מאד. עניתו ואמרתיו הלא לכאן בתיאי טוב לבנס לשמע קול שופר (השאר אינו זוכר)

ש וענה אהרן שגם מרמו בספרו שמצות שופר היא בחינת המחצת כף ורקודין כמובא בהתורה ואלה המשפטים בלקוטי אי סימן י המדבר מהמחצת כף ורקודין, שמבאר שם מאמר הזהר הקדוש בתרועה דאיהו רוחא אתעבר אל אחר בפירות וכו' שעלי-ידיה זוכין להמחצת כף ורקודין. שהיא בחינת ההויא רוחא נשב בשת פרקין דרועין ובשת פרקין דרגלין עין שם כל התורה. נמצא מבאר שם שתרועה שהוא קול שופר היא בחינת המחצת כף ורקודין. ונענע לו רבנו זכרוננו לברכה ראשו.

ש אחר-כך שלח ה' בלבי שמרמז בפסוק ששופר היא בחינת רפה ושמחה פי (תהלים קכ"ו): "או ימלא שיחוק פיניו וילשוננו רנה ראשי-תבות שופר". ועל-כן אחר פסוק (שם פ"ט): "אשרי העם יודעי תרועה" וכו' כתיב: "בשמך יגילון כל היום" ועין במקום אחר שעקר הבכיה צריכה להיות מתוך שמחה פי בכיה היא ראשי-תבות "בשמך יגילון כל היום, עין שם.

אף על-פי-כן יתגברו הרשעים החולקים בל-כף עד שהעלימו האמת בל-כף. אז על-ידי רבני תפלותיו פעל, שצנח ה' יתברך על מלאכת המשכן שעקר קדשתו נמשך מלוחות האבן, מקדש קדשים, דהיינו שזכה להמשיך המתקה הצ"ל מבחינת קדש קדשים, להמתיק כל הדינים הקשים שבעולם, שעל-ידי זה הוציא מהעולם אל הגלי ונלה אלקותו יתברך בעולם, והמשיך עצות ונפלאות לכל אהר.

אבל תלמידים הגלים אלו כשמקבלים זה השכל וצריכים לגלותו בעולם, צריכים לבנות בנינים וחרים הרבה ולעשות כלים הרבה עד שיכניסו זה השכל בעולם. ועל-כן בצלאל שהוא בחינת התלמיד של משה שעסק במעשה המשכן הכרח לעשות משכן תחלה ואחר-כך כלים, פי הכרח לעלות מתתא לעלא, להליש בתחלה השכל בבחינת משכן, ואחר-כך לעשות את הארון שהוא בחינת השכל הכולל שמאיר בבית קדש קדשים, פי אי אפשר להכניס זה השכל בעולם פי אם על-ידי הקדמות רבות שהם בבחינת עשית המשכן, פי כל מעשה המשכן ובית-המקדש, כל חדריו וכליו הם בחינת שכל גבה משכל, שכל לפניו משכל עד בחינת קדש קדשים ששם לוחות האבן, שמשם ממשיך הצדיק ההמתקה לגלות ההעלמה כנ"ל.

אבל אי אפשר להאיר זה השכל בעולם פי אם על-ידי הקדמות רבות, שהם בחינת עשית המשכן האבן, והמתקה לגלות ההעלמה כנ"ל. (הלי שחטה ה', ז-ח)

ויקרא

*** מתוך ספר לקוטי הלכות *
ויעשו כל-חכם-לב בעשי
המלאכה, את-המשכן** (לו, ח)

משה התחיל לדבר מעשית הארון תחלה ובצלאל עשה להפך, המשכן תחלה, פי אמר: כלים שאני עושה היכן אכניסם וכו' כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות נה). פי משה, שהוא צדיק הדור, צריך להמשיך ההמתקה מקדש קדשים מבחינת הארון תחלה, פי אי אפשר להמתיק דינים כאלה ולגלות העלמות

הזמירות כאלה פי אם על-ידי השכל העליון הכולל, שהוא בחינת קדש קדשים, בחינת לוחות האבן שהיו מנחים בארון שעמד שם בבית קדש קדשים. ומשם ממשיך שכל לכל הגלים אלו לגלות ההעלמה. פי צריכין שכל עליון וגבה ועמק מאד לגלות עצם ההעלמה שבעולם, שהתפשט הבעל דבר כל-כך העלים האמת מן העולם, שזה השכל הוא בחינת אבן שתייה, בחינת קדש קדשים (כמובא בלקוטי מהר"ן ס"א, עיין שם).

וזה בחינת כל מעשי המשכן ובית-המקדש שהכל בשביל לגלות ההעלמה, לגלות אלקותו יתברך. ועל-כן נצטוו על מלאכת המשכן אחר מעשה העגל, פי כל מעשה העגל היה על-ידי פגם אמונת חכמים, על-ידי הערב רב שהתקנאו במשה ואהרן וחרגו את חור ורצו לחרג את אהרן עד שהביאו את ישראל לידי עבודה זרה.

וכשראה משה גדל ההעלמה הזאת שיש כח להבעל דבר להעלים האמת בל-כף, שאחר יציאת מצרים וקריעת ים-סוף ומתן תורה באותות ומופתים מוראים וגדלים כאלה, נוראים

שיחות הר"ן

רבי שמעון בר יוחאי קדש בל-כף את לשון התרגום עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך:

יש כמה שטותים ובלבולים המתדבקים ומתחפרים בהמח ובפרט בלבולי האמונה, ועל-ידי השנה נפרדים מהמח וביותר מועיל השנה לאמונה, כנזכר לעיל (ל"מ, י"ג):

לראות באב"י הנחל

= בענין הפתק (חלק ב') =

... והנה בענין הפתק, יכולים לראות עם קצת חפוש כמה נקודות מאד חשובות: רבנו כתב סמיכה שבו מסמין את ר' ישראל לממשיך דרכו, "ועליך אמרתי" - אם אתה רוצה את הדרך האמתית של ברסלב, לך להרב ישראל בער אודסר. "מלא וגדש" - החשיבות של ההפצה, למלאות את העולם בספרי רבנו ולעסוק בהם. "נ נח" - הרבי הוא רק רבנו הקדוש יראש בני ישראל, ראשי תבות רבי' (לקוטי מוה"י ק"א), הוא בעצמו השיר שיתגלה לעתיד, וצריכים לעשות ממנו, מספריו ומדעתו - העקר, כמאמר ר' ישראל: "הסוד של נ נח הוא מסר שצריך לעסוק בעקר בספרי רבנו". גם הנקדה, שאנחנו כלנו חברים הצריכים בעקר לקבל מרבנו, ואנחנו מקבלים זה מזה.

מסר של חזק: שאפלו בנפילות נוראות שנגאה שהכל אבוד - תתחזק! רבנו אתה! תשיר י נח ותמשיך עליך אור הצדיק וממילא כל הישועות, ומוכן החשיבות לשיר הרבה י נח, שבסך הכל הוא מגלה את השם של הרבי, שהעקר הוא הרבי.

בענין הערעורים על אמתת הפתק, איש זקן שעבד את השם כל החיים שלו ואמר שקבל פתק - מאמינים לו. לפי השלחן ערוך צריך שני עדים בשרים לערער על זה. גם מספור הדברים, שר' ישראל לא התענה ובדאי לא יגלה דבר כזה, וכתוב בפתק סימן: "י"ז בתמוה יאמרו שאיך מתענה". גם התפלל ושמע קול פנימי, ונגש לארון הספרים שלו אשר רק לו היה את המפתח, ובחר ספר אקראי ופתח במקום אקראי. גם מסגנון הדבור, נקודות פה וכו' - כל בר דעת יבין שאדם לא יכתב דברים כאלו עם חתימת נ נח וכו'. כי הוא צדיק גנו שאין העולם ראוי להשתמש באורו, וקצת אנשים שהפשו, ראו שהכל היה גלוי לפניו וידע הכל, אבל היה מסתיר מאד רוח קדשו מהעולם. הרי מאיפה יספרו גדולות כאלו עליו שראו בעיניהם בצניעות? ולא נראה כלל שהאנשים האלו משקרים וכו', ומזה תבין גדלותו וענותנותו שהצליח להסתיר את עצמו כל כך מהעולם, עד שהיה באמת קשה לעמד על גדלותו אפלו למשפחתו ולמקורביו, רק על ידי חפוש הרבה, כאמור. וגם תבין החלוק בין דרכו לדרך הגדולים של ברסלב הממלאים בטנם בכסף וכבוד, והוא להפך - כל דרכו הוא להשליך כל אחד לרבי ולספריו ולעשות מזה עקר הדרך, ולא בחנם קבל פתק שפיתוב בו י נח נחמ נחמן מאומן - כאומר: העקר הוא הרבי, הוא השיר והוא הגאולה.

אמר ר' ישראל: "רק אני קבלתי הפתק, רק לי רבנו הקדוש אמר יתלמידי היקר. - מה עם פלוגתי מה אתה? - אני לא מבין, אבל אני מקבל". (שבועות השנייה)

ר' ישראל אמר, שכשהוא קבל הפתק, הוא הבין שהנגון של נ נח, הוא הנגון של אדירי אגמה (הנגון הראשון של חזרת השי"ח של ראשה השנה).

עכשו
בנקל יותר לעמד בנסיון,
כי הראשונים
שעמדו בנסיון כבר שברו
כל-כך קלפה הזאת
של תאנה זו,
עד שעכשו בקל
יכולים לעמד בנסיון
ואפלו איש פשוט לגמרי
יכול עכשו לעמד בנסיון.
ועל-כן, אמרו רבותינו
זכרונם לברכה:
תקפו של יוסף
ענותנותו של בעז,
ותקפו של בעז ענותנותו
של פלטי בן ליש.

כי תקף
הנסיון של יוסף הצדיק
היה דבר קל ופשוט
אצל בעז שהיה אחריו.
ובן תקף הנסיון של בעז
היה קל ופשוט אצל פלטי.
כי כל מי שהיה אחרון יותר
הנסיון קל אצלו יותר כנ"ל.

ועל-כן עכשו בנקל לעמד
בנסיון אפלו איש פשוט
לגמרי, כנזכר לעיל:
(שיחות הר"ן, קי"ד)

עצות ותפילות

תלמוד תורה, ניח

בשלומד טוב לפרש הדבר בלשון שמבין
והוא טובה להעולם.

רבותו של עולם, נותן התורה, רחם עלינו ופנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה בהתמדה גדולה, ונזכה ללמד הרבה בכל יום ויום. ותעזרנו ותושיענו בכל מקום שנלמד שם, לפרש הדבר היטב בלשון שאנו מבינים בו, באופן שנוכח לעורר ולהמשיך עלינו רוחו של משית, שהוא רוח אלקים המרחף על פני המים שהיא התורה, אשר הוא מחלל מפשעינו, וסובל מרעין וחלאים רבים ויסורים קשים מפשעינו ומעונותינו, כדי לכפר עלינו

צור ישראל קומה בעזרת ישראל, ומחר להושיענו בעת צרה כזאת, בכח חכות משיח צדקנו קדוש ישראל. ויקים בנו מקרא שכתוב, עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו. ונאמר, מגדל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לזרז ולזרעו עד עולם. ונאמר, ה' עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא.

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ותשאם עד העולם. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו, אמן ואמן. (לקוטי תפילות - מתוך תפילה קי"ב)

מכירת ספרי רבנו במחיר הקרן
050-4135492

